

لی شنا مخاطب

پیام رسانه د رقون و پنجم

تأثیر و اهمیت پیام رسانه بر مخاطب

● مهناز ظاهروی
کارشناس برنامه هنر هشتم شبکه فرهنگ

مقدمه

پیشرفت در فناوری چاپ و نشر که با افزایش شهرنشینی و افزایش شمار باسواندان، توسعه حمل و نقل، ارتقای سطح زندگی افراد و تحولات دیگر در جوامع صنعتی همراه بود، شمار مخاطبان را از چندصد میلیون فزوون تر کرد (فاضی، ۱۳۸۰: ۶).

ریشه تاریخی پدیده مخاطب به طور قابل ملاحظه ای به شکل گیری مفاهیمی که در حال حاضر از نظریه مخاطب داریم، کمک کرده است. مخاطبان اولیه را مجموعه ای از تماشاگران تئاتر، جمعیت حاضر در مسابقات ورزشی، تماشاگران مناظر و سایر بازی های جالبی که در مراحل مختلف تاریخ و تمدن گوناگون اشکال متفاوتی به خود گرفته اند تشکیل می دادند. این مفهوم در بسیاری از تحقیقات در مورد رسانه های همگانی به کارگرفته می شود.

کلاوس به برخی از پیچیدگی هایی که در زمینه درجات گوناگون مشارکت و درگیری مخاطبان با محظوظ وجود دارد اشاره کرده است که اولین و بیشترین مخاطبان جمعیتی است که برای

توسعه وسائل ارتباط جمعی و فناوری جدید در دهه های پایانی قرن بیستمنجر به پیدایش رایانه، ماهواره های مخابراتی و اینترنت شد که مخاطبان ابیوه را به خود جلب نمودند و امکاناتی را فراهم آور دند که هر شهروند کوه زمین به راحتی تواند در منزل یا محل کار اطلاعات مورد نیاز خود را به دست آورد، در دانش بشری شریک شود و از آن بهره گیرد.

بنابراین یکی از ویژگی های اصلی این ارتباطات توجه به مخاطبان رسانه و نیازهای اساسی آنها از لحاظ فرهنگی، آموزشی، سیاسی، اجتماعی است. در حال حاضر مخاطبان عبارتند از: مجموعه ای از افراد که شنوندگان، خوانندگان و بینندگان رسانه های همگانی را تشکیل می دهند. مخاطبان پدیده ای جمعی هستند که به عنوان عکس العمل در برابر رسانه ها شکل می گیرند (عکس العمل در برابر کانال یا محتوا).

هدف از نگارش این مقاله بررسی تاثیر و اهمیت پیام رسانه به عنوان منبع بر مردم، به عنوان دریافت کنندگان است که سبب ایجاد انواع گوناگون مخاطب می شود.

دریافت پیام ارتباطی در دسترس باشند. (کلاوس، ۱۹۶۸: ۶۴۳-۶۲۵) امروزه با وجود تفاوت‌های دو رویکرد «تأثیر رسانه‌ها» و «استفاده و رضامندی» می‌توان ادعا کرد که تحولاتی در این دو رویکرد صورت گرفته است. این امر موجب شده است که این دو رویکرد به هم نزدیک شوند. (نیکو و دیگران، ۱۳۸۱: ۱۷)

اعتبار رسانه

مهم‌ترین عامل ثبیت‌کننده اعتبار یک رسانه، هماهنگی سخن روز مخاطبان و گفت‌وگوهای شخصی خانوادگی و دوستان آنان با متن مطالب و برنامه‌هایی است که از یک رسانه عمومی پخش می‌شود. بر همین اساس میزان فاصله متون برنامه‌ها و پیام‌ها رادیویی یا هر رسانه جمعی دیگر، با این گفت‌وگوها، حاکی از افزایش یا کاهش اعتبار آن رسانه در میان مخاطبان است.

**مهم‌ترین عامل ثبیت‌کننده اعتبار یک رسانه،
هماهنگی سخن روز مخاطبان و گفت‌وگوهای
شخصی خانوادگی و دوستان آنان با متن
مطالب و برنامه‌هایی است که از یک رسانه
عمومی پخش می‌شود.**

اگر رسانه‌های ما تحت تأثیر کانال‌های خبری دیگری قرار بگیرند، به صورت کلیشه‌ای و تقلیدکننده اعتبار خود را کاهش داده‌اند، زیرا بسیاری از مخاطبان قبل از اعلام رسانه مزبور، پیام را دریافت کرده‌اند. در اینجا باید نوعی خلاقیت و کارآفرینی در رسانه وجود داشته باشد تا اعتبار خود را افزایش می‌دهد. بنابراین در ثبیت پایگاه اجتماعی، برای رسانه‌ها باید یک نقش مستقیم و ارتباطی میان مردم و دولت و سهم غیرمستقیم آن توجیه و تلقیح

اهمیت پیام و نحوه بیان آن

رادیو به عنوان یک منبع بسیار مؤثر برای تحرک بیشتر یک الگوی مسلط به خدمت گرفته شد، و توان بالقوه رادیو برای بهبود وضع انسان به شکل گسترده‌تری شناخته شد و بر مبنای اصول با معناتر ایستگاه‌های متعددی به وجود آمدند (شیلر، ۱۳۷۷: ۱۴۲).

نحوه بیان و نقش مهمی که رسانه در تأثیر پیام دارد، چهار پرسش اساسی است که ارونsson این گونه بیان می‌کند:

۱. آیا پیام متقاعدکننده‌تر است که طرح آن توسل و توان استدلالی شنوندگان باشد یا هدفش برانگیختن احساسات آنها باشد؟

۲. آیا پیام فقط یک سوی موضوع (استدلال‌های له) را عرضه کند یا باید شامل کوششی برای ابطال نظرات مخالف باشد؟

۳. اگر هر دو سوی یک موضوع (له و علیه) مهم است، آیا ترتیب عرضه مطالب در تأثیر نسبی هریک از دو سو مؤثر است؟

۴. چه رابطه‌ای بین تأثیر پیام و تفاوت موجود بین عقیده اولیه شنوندگان و عقیده‌ای که در پیام از آن جانبداری می‌شود وجود دارد؟

ایلوت ارونsson، استدلال می‌کند که هر قدر مخاطبان پیام، داناتر و باهوش‌تر باشند، استدلال‌های منطقی در پیام موجب پذیرش این نوع مخاطبان می‌شود.

در مورد پرسش دوم که پیام باید استدلال یکطرفه داشته باشد یا آنکه موارد مخالف را نیز در خود داشته باشد، ارونsson می‌گوید: «هرچه شنوندگان، مخاطبان باهوش‌تری باشند، احتمال اینکه با استدلال یکجانبه مجاب شوند و تحت تأثیر قرار گیرند، کمتر است و احتمال متقاعد شدن آنان با استدلالی که دلایل مخالف را بازگو کند و سعی در نقد و ابطال آنها داشته باشد بیشتر است.»

عامل دیگر موضوع اولیه در ذهن مخاطبان است. وقتی مخاطبان از پیش متمایل به پذیرش استدلال‌های مبلغ یا تبلیغ کننده باشند، اگر مبلغ سعی در ابطال استدلال‌های مخالف کند، ممکن است مخاطبان در جهت مخالف اوتمنایل شوند.

در مورد پرسش چهارم، او معتقد است که اگر مبلغ قابل اعتماد باشد، هرچه تفاوت بین نظریات مخاطبانش بیشتر باشد، تأثیر بیشتری در تغییر عقیده آنان خواهد داشت و در صوتی که قابلیت اعتماد و قبول مبلغ بالا نباشد، هرچقدر تفاوت بین نظر مبلغ و مخاطبان بیشتر باشد این احتمال قوت می‌گیرد که مبلغ از سوی مخاطبان مورد تحقیر و تخفیف قرار گیرد. (کیا و سعیدی، ۱۳۸۳: ۴۶)

با آن پیام با پیام مشابه آن وجود نداشته باشد. هنگامی که مردم با پیامی مواجه می‌شوند که مخالف باورهای آنان است، تمایل دارند تا معنای آن را تحریف کنند یا بالاصله به خلق استدلال‌های مخالف پیرازند. بدین ترتیب مخاطبان قادرند از تغییر عقیده خود پرهیز کنند. (کیا و سعیدی، ۹۵:۱۳۸۳)

جذب مخاطب

جذب کردن عاملی است که به مثابه میل متصل کننده میان یک وسیله و مخاطب مورد نظرش عمل کند. وقتی که تماسی با مخاطب برقرار شد و توجه او جلب گردید، هدف این است که اطلاعات موردنظر انتقال یابد. (بینگر، ۲۹۶:۱۳۷۶)

بدون برنامه‌های تفریحی رادیو، همه از آن دلزده می‌شوند، بهمین دلیل پخش برنامه تفریحی و ت النوع در محتوا و همراه با موسیقی در برنامه‌های رادیو می‌تواند مخاطبان زیادی را جذب کنند. (مرتضوی، ۹۳:۱۳۷۸)

رادیو باید به صورت محلی باشد و مسائل و نیازهای مشترک مخاطبان را که در مناطق نزدیک با یکدیگر زندگی می‌کنند یا یکدیگر را می‌شناسند مطرح کند. همچنین رادیو نباید هم‌زمان با تلویزیون خبر پخش کند، چون کاری تکراری و قالبی است بدین ترتیب رسانه نمی‌تواند مخاطب خود را جذب کند. زمانی رسانه می‌تواند مخاطبان فراوانی داشته باشد که نیازها، سلابیق و علاقه‌جامعه را در نظر بگیرد و با توجه به مخاطبان جوان به ارائه برنامه‌های متنوع، پیرازد. رادیو دارای ویژگی‌هایی است که سایر وسایل ارتباطی فاقد آنها هستند: اولاً برد این رسانه زیاد است و می‌تواند پوشش وسیعی داشته باشد. ثانیاً در جاهایی که امکان دسترسی به سایر وسایل ارتباط جمعی نیست رادیو را می‌توان به کار گرفت. به عنوان نمونه رادیو BBC توانسته مخاطبان بسیاری از جمله محلی و جهانی را تحت پوشش قرار دهد.

انتقادپذیری

اگر رادیو و تلویزیون بتوانند رفتار انتقادپذیری را رشد بدهد و تثبیت کند، قطعاً شنوندگان خود را خواهد یافت. چنانچه انتقادپذیری به رابطه رادیو و شنوندگان وارد شود، نخستین ثمره‌ای که به دست می‌آید ایجاد مشروعیت برای این رسانه است و در این وضعیت رادیو این قابلیت را پیدا می‌کند که هم کانون اطلاعات و هم کانون امید مخاطب باشد و توانایی انتقال این امید را پیدا کند. (ابوطالی، ۱۳۸۳: ۳۸)

صدا و سیما و دیگر رسانه‌ها باید تمام سعی و تلاش خود را در جهت مقاعده کردن مخاطبان خود بکنند و با بی‌طرفی به ارائه برنامه‌ها پیرازند. همین مسئله سبب می‌شود که شنوندگان یا بیننده احساس کند این رسانه جنبه دو سویه و تعاملی دارد و این نگرش

سیاست‌هایی است که در تأثیرگذاری بر زمینه‌های عینی جامعه مؤثر واقع می‌شود.

رابطه مخاطب با رسانه:

۱. هرچه رسانه بگوید همان می‌شود، رسانه به رفتار مخاطب شکل می‌دهد و رفتارهای همگانی و کلیشه‌ای پدید می‌آورد.
۲. مخاطب موجودی سرسرخ است، خود را در معرفی هر پیامی قرار نمی‌دهد و پیامی را برمی‌گزیند که با ذهنیت‌هایش همخوانی داشته باشد.
۳. رسانه‌های همگانی در جهتی حرکت می‌کنند و مسیری را برای فعالیت برمی‌گزینند که با گزینش مخاطب تناسب داشته باشد.

مخاطب:

۱. ملی
۲. فراملی

اثرات ناشی از تبدیل شدن مخاطبان ملی به فراملی:

۱. افزایش ضربی آگاهی و تفکر جوامع
۲. تغییر در مفاهیم اجتماعی و ایجاد غالب‌های جدید برای آنها
۳. ایجاد تعاملات جدید در زمینه‌های اجتماعی و سیاسی، فرهنگی و اقتصادی بین جوامع (اینترنت: ۲).

در هر جامعه‌ای باید به فرهنگ و خرد فرهنگ‌ها، ارزش‌ها و باورهای جامعه چه از نظر محلی، منطقه‌ای و جهانی توجه کرد چراکه مخاطبان، مخاطبان گذشته نیستند. با پیشرفت ارتباطات و رسانه‌های اطلاعاتی، انتقال اندیشه‌ها، برداشت‌ها و تلقی‌های عده زیادی از انسان‌ها در یک زمان بدون در نظر گرفتن مکان و مزهای جغرافیایی رخ می‌دهد.

رادیو باید در ایجاد انگیزه، نگرش‌های مثبت، هماهنگی و ارتقای مشارکت مردمی و رشد رفتارهای مقبول در جامعه کوشای باشد، چراکه رادیو متعلق به جمعیت بیشتری است. آنچه در اینجا حائز اهمیت است سن و جنس و علاقه مخاطبان برنامه است که نباید آنها را نادیده گرفت. و از طریق ارزیابی و سنجش افکار عمومی، رادیو می‌تواند برنامه مناسبی را در اختیار مخاطب خود قرار دهد.

ویژگی مخاطبان

برخی از مردم را با دشواری بیشتر می‌توان مقاعده کرد زیرا شنوندگان و مخاطبان پیام، یکسان و مشابه نیستند. مخاطبان براساس پیش‌فرضهای ذهنی خود، در معرض پیام‌ها قرار می‌گیرند. پیامی موفق‌تر است که در ذهن مخاطبان، مخالفت قبلی

نهایتاً سبب پایداری او می شود و تاثیر رسانه در آموزش و آگاهی سیاسی و اجتماعی افزایش می یابد.

ولی بسیاری از جوامع دارای یک همگان مطلع و آگاه هستند.
(۱۴۵: ۱۳۷۹) مهرداد،

بنابراین رسانه ها می توانند از طریق نخبگان با تغییر نگرش های گذشته و ورود نگرش های جدید، احساسات مخاطبان خود را منعکس کنند و یا اندیشه آنها را فعال تر سازند.

فعال بودن مخاطب

فعال بودن مخاطب قبل از هر چیز بستگی به انگیزه روشن و مصرانه او در انتخاب محتوا و برنامه های موردنظر دارد. کاتر از اولین کسانی بود که حکم فعال بودن مخاطب را داد. وی معتقد است که باید بیشتر به آنچه مردم بارسانه می کنند، توجه کرد تا آنچه رسانه با مردم می کند، در واقع منظور کاتر مخاطبان رسانه هستند که باید به آنها توجه کرد.

ونیلآل می گوید:

«مفهوم فعال بودن، مخاطبی را متصور می شود که بیش از حد منطقی و صرفاً انتخاب کننده است و طبیعتاً زمینه برای انتقاد را فراهم می سازد. مسلماً میزان فعال بودن مخاطب را باید "متغیر" برمدشت کرد. همه کسانی که در فرایند ارتباط قرار می گیرند، همواره به یک میزان فعل نیستند و از سوی دیگر بعضی از رسانه ها یا برنامه ها ایجاب می کند که مخاطب مخالفت بیشتری را داشته باشد.»

یکی از اساسی ترین آفات، برخورد خطابه ای
در صدا و سیمات است که گردانندگان این
رسانه تصور می کنند تفکر و اندیشه مخاطبان
را هرگونه که بخواهند می توانند تغییر بدeneند.
چنین تصوری بی تردید مرگ یک رسانه را
به دنبال خواهد داشت.

رضامندی و اثر رسانه

اليوت در زمرة محققانی است که منکر فعل بودن مخاطب است. او می گوید: اصولاً نمی توان استفاده های خاصی از رسانه ها را مشخص کرد و این امر یا به علت پیچیده بودن ماهیت رسانه هاست یا اینکه مخاطبان در انتخاب رسانه فعل نیستند. (نیکو و دیگران، ۳۸۱: ۶۱-۶۲)

نظریه های بسیاری که در مورد مخاطبان ارائه شده نشان دهنده تداوم شکل گیری مخاطبان گوناگون است که مشخصات همگان را ظاهر می سازد. گرچه به ندرت با عنوان همگان شناخته می شوند،

بر مبنای نظریه کاتر که از پیشگامان رویکرد «استفاده و رضامندی» است، در پرقدرت ترین رسانه ها پیام بر فردی که بر مبنای ویژگی های اجتماعی و روان شناختی خود برای آن استفاده ای نمی باید اثری ندارد. علاوه، وابستگی ها و نقش اجتماعی مخاطبان در استفاده از رسانه ها، بسیار مهم است و این علاوه و ارزش ها خود زمینه ساز چیزهایی است که مخاطبان برای دیدن و شنیدن انتخاب می کنند.

بسیار متنوع سوق داد و او را به سوی یک آرامش نسبی جهت داد. این تعاملی موجب می‌شود فرد به پیام‌هایی که مستلزم تفکر و فعالیت بیشتر است بیشتر توجه و فکر کند. تحلیلگران رسانه‌ها در مورد برنامه‌های مهیج هم‌رأی هستند که تلویزیون به شدت بر حالات برانگیختگی بیننده اثر می‌گذارد و در نتیجه بر رفتارهای عاطفی و هیجانی او نیز تاثیرگذار است.

براساس عوامل روان‌شناسی، جامعه‌شناسی و فرهنگی، مخاطب تحریک می‌شود که برای دستیابی به هدف خاص که «رضامندی» خوانده می‌شود از رسانه یا محتوای آن استفاده کند. اما رضامندی خاصی را که برای مخاطب فراهم آمده است، نمی‌توان کاملاً در صدای پیام، نوع محتوا یا خود رسانه دانست، بلکه مخاطبان در ارتباط دادن رضامندی‌ها به پیام‌های رسانه‌ها خلاقانه از رسانه‌های محلی برای دستیابی به هدف موردنظرشان استفاده می‌کند.

باور اصلی این محققان این است که «رفتار انسان تحت تاثیر درک او از احتمال بروز آن رفتار و ارزش پیامدهای آن است.» کاربرد آنها در رویکرد استفاده و رضامندی به طور کلی بر انتخاب‌های فرد در قرار دادن خود در معرض رسانه‌ها یا پیام‌های خاص آن تأکید دارد. ارتباط رضامندی مورد نظر با قرار گرفتن در معرض رسانه یا محتوا آن از دید چارچوب استفاده و رضامندی حائز اهمیت است. (نیکو و دیگران، ۱۳۸۱: ۷۸-۸۰)

نتیجه‌گیری مخاطب‌شناسی در قرن ۲۱

امروزه با توجه به تغییرات و تحولات روزافزون، علاقه و سلایق مخاطبان نیز تغییر یافته و باید در صدد کشف نیازها و خواسته‌های مخاطبان بود زیرا مخاطبان رسانه، مخاطبان گذشته نیستند که آنها را بتوان با برنامه‌های بی‌محتوا و کلیشه‌ای و تقليدی، سرگرم کرد. در حال حاضر به دلیل فناوری و توسعه آن در ارتباطات، مخاطبان بسیاری به رسانه‌ها جذب شده‌اند و این هنر رسانه است که می‌تواند مخاطبان بسیاری را جلب کند. در نتیجه هدف وسائل ارتباطی مدرن آگاهی، سرگرمی و تفریحی مخاطبان است. بنابراین مخاطبان امروزی، مخاطبان گذشته نیستند که بتوان آنها را فریب داد و سرگرم برنامه‌های بی‌محتوا و تقليدی نمود، بلکه باید انگیزه و علاقه و سلیقه آنها را برانگیخت و آنها احساس کنند که جزء خانواده رسانه هستند. پس دست‌اندرکاران و برنامه‌ریزان باید تدبیری اتخاذ کنند تا مخاطبان رادیو و تلویزیون را جلب و جذب کنند و برنامه‌های خوب و درخور عالیق و سلایق استفاده کنند گان رسانه تهیه و تولید کنند تا شمار شنوندگان و بینندگان این رسانه کاهش پیدا نکند.

منابع:

- نیکو، مینو، و دیگران. (۱۳۸۱). *شناخت مخاطب تلویزیون*. تهران: سروش.
- کیا، علی‌اصغر و سعیدی، رحمان. (۱۳۸۳). *مبانی ارتباط تبلیغ و افتعال*. تهران: روزنامه ایران.
- بینگر، تولر. (۱۳۷۶). *ارتباطات اقتصادی*. ترجمه علی‌رستمی. تهران: مرکز تحقیقات، مطالعات و سنجش برنامه‌ای صداوسیما.
- مرتضوی، علیرضا. (۱۳۷۸). *تاریخ تحلیلی رسانه‌های روسیه*. تهران: سروش.
- مهرداد، هرمز. (۱۳۷۹). *مقدمه‌ای بر نظریات و مفاهیم ارتباطات جمعی*. تهران: فاران.

Clausse, R.(1968). “The Masspublic at Grirswthmassss Communication”, *Intrnattonalss Clenc Journal*. pp. 625-643.
<http://www.farafilm.com/hohar-ertebat.asp>

استفاده از رسانه به منظور ارتقای روحیه معنوی

مخاطب می‌تواند به منظور ارتقای روحیه معنوی نیز از رسانه استفاده کند پژوهش‌ها حاکی از آن است که در صورتی که محتوا رسانه به گونه‌ای باشد که رسیدن به این نوع رضامندی برای مخاطبان میسر باشد، این گونه استفاده یکی از دلایل عمده استفاده از رسانه خواهد بود.

بل من می‌گویید: پرداختن به اخلاقیات و نزدیکی به خدا و رستگاری از دلایل عمده استفاده از این رسانه‌ها بوده است، یکی از دلایل قوی استفاده از برنامه‌های مذهبی، روگردانی از برنامه‌های تلویزیون‌های تجاری بوده است، درباره رادیو نیز بین استفاده از رسانه به این منظور و استفاده از رادیو برای افزایش اطلاعات در زمینه‌های مختلف اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، پژوهشی، بهداشتی و غیره و تغییر روحیه همبستگی مثبت وجود دارد.

با توجه به تحقیقاتی که در این زمینه انجام شده، دلایل روگردانی از رادیو عبارت است از: وقت آزادم را طور دیگری پر می‌کنم، برنامه‌های شاد آن کم است، مشغله‌ام زیاد است، وقت ندارم، برنامه‌هایش تنوع ندارد، برنامه‌هایش به درد من نمی‌خورد، یا اصلاً به رادیو علاقه ندارم، و برنامه‌هایش کسل کننده است. (نیکو و دیگران، ۱۳۸۱: ۱۰۹)

به هر حال باید دست‌اندرکاران و برنامه‌سازان تدبیر و تصمیماتی را در پخش برنامه در ساعت‌های مناسب برای مخاطبان پرمشغله خود اتخاذ کنند. از طریق رسانه می‌توان مخاطب خسته از کارهای یکنواخت و کسالت بار روزانه را به سمت برنامه‌های